

Jog-bíróság

Kúriai vélemény a munkáltatók egészségkárosodásért fennálló kártérítési felelősségéről

Budapest, 2018. május 13., vasárnap (MTI) - A munkáltató egészségkárosodásért fennálló kártérítési felelősségével kapcsolatos perek egységes ítélkezési gyakorlata érdekében összefoglaló véleményt készített a Kúria Közigazgatási-Munkaügyi Kollégiuma; ebben felsorolták azt is, mi tartozhat a munkáltató ellenőrzési körébe, ami megalapozza kártérítési felelősségét - mondta el Tallián Blanka tanácselnök, a kérdéssel foglalkozó kúriai joggyakorlat-elemző csoport vezetője egy háttérbeszélgetésen.

Közölte, a kúriai joggyakorlat-elemző csoport azért vizsgálta tavaly ezeket az ügyeket, mert a munkáltató kártérítési felelősségével összefüggő ügyek az összes munkaügyi per egyharmadát teszik ki, és az ezekben az ügyekben hozott bírói döntések nemcsak a munkavállalók, hanem családjuk egzisztenciájára is kihatnak. Emellett a meghozott ítéleteknek van bizonyos "elrettentő hatása" is, nem csak a perben érintett munkáltatók szembesülnek azzal, milyen jogi következményekkel járhat a munkavédelmi szabályok betartásának elmulasztása, és a munkáltató kártérítési felelősségének megállapítása - tette hozzá.

Elmondta, a joggyakorlat-elemzés során több mint 200, az alsóbb fokú bíróságokról felterjesztett ügyet vizsgáltak meg, elemezték a korábban hozott munkaügyi kollégiumi állásfoglalásokat, a Kúria közzétett elvi határozatait, egyéb közzétett döntéseit és a jogtudományi vonatkozásokat is. Ezek alapján készítették el az összefoglaló véleményt, amely elérhető a Kúria internetes oldalán is.

Hozzátette: a joggyakorlat-elemző csoport véleménye az, hogy a kollégium az ítélkezési gyakorlat megőrzendő eredményeit is figyelembe véve, fogadjon el egy új kollégiumi véleményt a munkáltató kártérítési felelőssége jogalapjának értelmezéséről és abban tételesen sorolja fel például azt, hogy mi tartozhat a munkáltató ellenőrzési körébe.

Tallián Blanka elmondta: a munkáltató felel a munkavisztonnyal összefüggésben keletkezett károkért, ezért áttekintették a munkaviszony kérdését és arra jutottak, az akkor is fennáll, ha a munkaszerződést a felek nem foglalták írásba. Vizsgálták azt is, mi alapján lehet elhatárolni, hogy a károkozó körülmény munkavisztonyon belül vagy kívül keletkezett-e, mert a munkáltató felelőssége nem állapítható meg, ha például a munkavisztonnyal össze nem függő "magánmunka" során sérül meg a munkavállaló.

Hozzátette: a 2012. július 1-je előtt hatályos munka törvénykönyve a munkáltató működési körébe tartozó káreseményekért állapította meg a munkáltató kártérítési felelősségét. Az új Munka törvénykönyvében (2012. évi I. törvény) azonban ezt felváltotta az ellenőrzési kör, vagyis - mint mondta - a bíróságoknak azt kell vizsgálniuk a munkáltató felelősségének megállapításakor, hogy a munkáltatónak volt-e ráhatása, befolyása arra, hogy a balesethez vezető körülményeket elkerülje vagy elhárítsa, mert ha volt és a munkavállaló mégis balesetet szenvedett, akkor a kártérítési felelőssége - kizáró körülmények hiányában - fennáll.

Jelezte, vizsgálták az okozati összefüggéssel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatot is, vagyis, azt hogy a munkavégzés körülményei és a kialakult betegség, mint kár között a vizsgált ítéletek szerint van-e összefüggés. Például ha valaki vegyszerekkel dolgozik, belélegzi azokat, orvosszakértőnek kell igazolnia, hogy a betegsége ezzel összefügg-e. A joggyakorlat-elemző

csoport tapasztalata szerint egyes esetekben nem választották külön a munkaviszonyal összefüggés és az okozati összefüggés kérdését, holott a munkáltató kártérítési felelőssége nem állhat fenn a munkaviszonyal összefüggés hiányában, tehát ekkor az okozati összefüggés vizsgálata szükségtelen - tette hozzá Tallián Blanka.

Emellett vizsgálták azt is, a munkavállaló munkáltató számára nem ismert betegsége hogyan befolyásolja a munkáltató kártérítési felelősségét és arra jutottak, a munkáltató kártérítési felelősségébe beletartozik a baleset által aktivizált sorsszerű megbetegedés is.

Áttekintették az úgynevezett látens betegségekkel kapcsolatos kérdést is, amikor a károsult hosszabb időn át dolgozik egészséget veszélyeztető munkakörben, például csillás, vajúr, de a munkakörével összefüggő betegséget csak jóval később, akár a munkaviszony megszűnése után állapítják meg.